

Все як у всіх - Джерело

Написав нічий=божий

Вівторок, 10 травня 2011, 00:10

Мене пройме щось вічне і святе,
Коли погляну, як довкола все пусте:
Ходулі, звівся, впав, пішов помалу,
Вже не сидиться, як раніш, посеред залу.
Вже вулиця, товариші, навчання,
Невдачі перші, перемоги і кохання,
Робота, діти, ніби все як у людей,
Достаток є – позаздрить сам єврей.
Хвороба, старість, ноги вже не ті,
Ходулі, впав – та все як у житті,
Корона спала, ліжко стало тронем,
Життя скінчилось, в церкві плачуть дзвони.
І ніби добре все, але не так – не те,
Ніколи не було пустим святе.
Життя майнуло для діток, для внуків.
Поплачуть, поламають трішки руки,
І раз на рік прийдуть поправити вінок,
І якщо ласка – посадити квіточок.
Живеш, виходить, щоб наступні повмирили,
Коли б вони та Бога в світі знали,
Добра зробили не як всі, а море,
Ото б я порадів, мені ж видніше з гори...
То певно не таке то вже воно й пусте,
Життя моє шкода напівсвяте...
Тож зваж, Ти Господи, хоч намагання,
Якщо легкі мої були страждання.